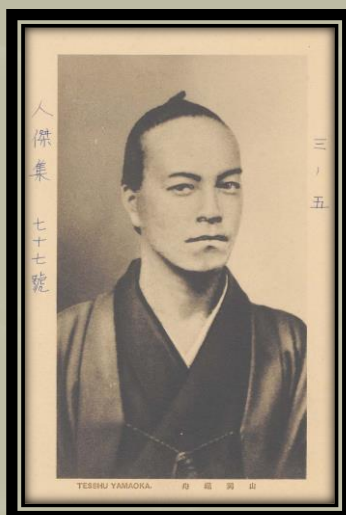




Yamaoka Tesshu



Yamaoka Tesshu 1836-ban született Edóban (a mai Tokióban). Születése idején az *Ono Tetsutaro* nevet kapta. Később felvette a *Yamaoka* családnevet a lándzsaoktatójától, akinek a nővérét feleségül vette.

Tesshu samurájcsaládba született, és kilencéves korában kezdte el a kardvívás tanulmányozását. Idővel *Tesshu* számos vívóstílust tanult, és rendkívül gyakorlottá vált.

Huszonnyolc éves korában *Tesshu* legyőzte egy *Asari Gimei* nevű kardforgató, és *Tesshu* a tanítványává vált. Bár *Tesshu* nagyobb és fiatalabb volt, nem tudta felvenni a versenytanítója mentális állapotával. Az edzések során *Asari* arról volt ismert, hogy *Tesshu* egészen a *dojo* hátsó részéig kényszerítette a támadásai során, majd ki az utcára, és a földre döntötte, majd aztán az arcába csapta a *dojo* ajtaját. Ezzel a kihívással szembesülve *Tesshu* folyamatosan növelte erőfeszítéseit az edzésben és a meditációban. *Tesshu* még evés vagy alvás közben is állandóan a vívásra gondolt. Néha felébredt az éjszaka közepén, kiugrott az ágyból, és megkérte a feleségét, hogy fogjon egy kardot, hogy kipróbálhasson rajta egy új felismerést. Aztán az 1880-as években egy reggelen, 45 éves korában *Tesshu* *zazen*-ben ülve elérte a megvilágosodást. Még aznap reggel elment a *doj*óba, hogy kendőt gyakoroljon *Asarival*. *Tesshu* látva *Asari* azonnal felismerte, hogy *Tesshu* elérte a megvilágosodást. *Asari*, visszautasította, hogy megívjon *Tesshuval*, és azzal nyugtázta *Tesshu* megvilágosodását, hogy azt mondta neki: "Megérkeztél". Nem sokkal ezután *Tesshu* megnyitotta saját vívóiskoláját.



Tesshu 180 centi magas volt, ami szokatlan volt a korabeli japánoktól, és nagyon sportos. Természetes vezető volt, és nagyon versengő típus. Három fő tevékenységét (vívás, zen és kalligráfia) olyan intenzíven gyakorolta, hogy a beceneve Démon *Tesshu* volt. *Tesshu* arról is híres volt, hogy versenyző természetét az italozás iránti szeretetével ötvözte.

Tesshu a kalligráfia mestere volt, és a becslések szerint több mint 1 000 000 kalligráfiát, festményt készített. Műveit ma is fontosnak tartják és tanulmányozzák, mint azt már életében is tették.

Élete hidat képezett a feudális és a modern Japán közötti időszakban. *Tesshu* az utolsó *Tokugawa* sógun testőre volt és még a hatalomváltásban is szerepet játszott. *Tesshu* ezután *Meiji* császár nevelője lett a császár korai felnőttkorában.



Egyszer szakéivást követően az ifjú császár kihívta *Tesshut* egy birkózómérkőzésre, ugyanis a császár szerette a *sumo* birkózást. Amikor *Tesshu* visszautasította a kihívást a császár megpróbálta lökdösni és húzni *Tesshut*, de a császár úgy találta, hogy *Tesshu* mozdíthatatlan. Ezután a császár megpróbálta megütni *Tesshut*, de *Tesshu* kissé félreállt. A császár az ütés erejétől elesett, mire *Tesshu* a császárt a földhöz szegezte. A császár többi segítője dühös lett *Tesshura*, és követelték, hogy *Tesshu* kérjen bocsánatot a császártól.

Tesshu azt állította, hogy valójában a kötelességét teljesítette, és öngyilkos lesz, ha a császár kéri, de bocsánatot nem kér. A császár belátta *Tesshu* útjának bölcsességét, és (ideiglenesen) felhagyott mind a birkózással, mind az ivással. Ettől kezdve *Tesshu* a császár egyik legmegbízhatóbb tanácsadója lett.



Egy másik alkalommal amikor a császár, észrevette, hogy *Tesshu* ruhái mennyire elhasználódtak, adott *Tesshunak* egy kis pénzt, hogy új ruhákat vegyen. *Tesshu* azonban nem sokat törődött az anyagi javakkal, és a pénzt a számos szegény embernek adta. Amikor *Tesshu* legközelebb megjelent a császár előtt, ugyanazokat a régi ruhákat viselte.

Tesshu 1888-ban, ötvenhárom éves korában gyomorrákban halt meg. A halála előtti napon *Tesshu* észrevette, hogy a dojójából nem hallatszanak ki az edzés hangjai. Amikor *Tesshunak* elmondták, hogy a tanítványok lemondták az edzést, hogy vele lehessenek az utolsó óráiban, megparancsolta nekik, hogy térjenek vissza a dojóba, mondván: "Az edzés az egyetlen módja annak, hogy tisztelegjetelek előttem!".

Tesshu halála előtti utolsó pillanatai klasszikusak voltak. Először megírta a halálversét, majd *zazenben* ült, amíg meg nem halt.

A hasam megfeszítem
a fájdalom ellen.

Egy reggeli varjú károgása.

A fordítás az alábbi cikk alapján készült:

<https://www.zenstoriesofthesamurai.com/Characters/YamaokaTesshu.htm>